

Zondagmorgen 3 Mei 2020

Achter ons huis op de Vlietweg was een tuinderij en waar nu de lammetjes en de schapen grazen, groeiden vroeger de tomaten en de komkommers.

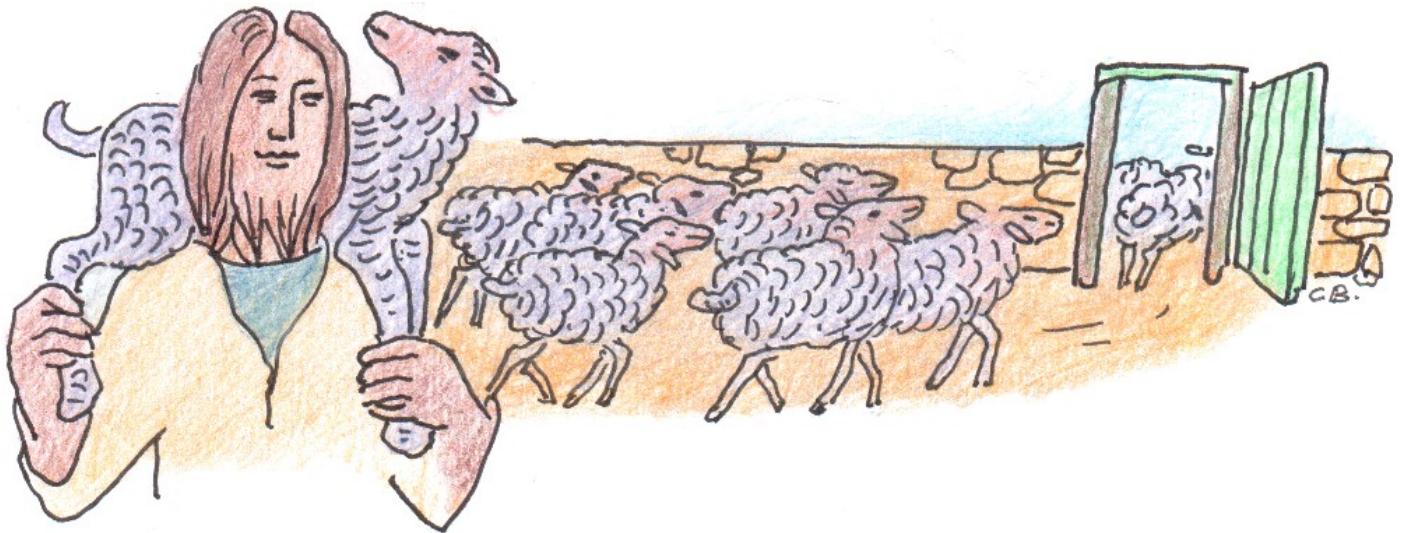
Zij hebben daar alle ruimte en kunnen vele kanten uit, hoewel....tot aan het hek en de sloot en dan is het gedaan. Daar binnen hebben zij de vrijheid, zij het wel een beperkte vrijheid.....

Dat gevoel van beperkt zijn, doet me denken aan déze tijd, de 'coronatijd' waarin wij nu leven. Wij mogen, gelukkig nog wel en in tegenstelling tot mensen in veel andere landen, overal naar toe, echter in beperkte mate.

We moeten ons uit zorg voor ons zelf en elkaar aan een aantal richtlijnen houden. En als we ons er niet aan houden, dan kan het zijn dat corona onverhoeds ons leven binnenkomt en ons beroofd van onze gezondheid, ja, misschien zelfs van ons leven.

Die gedachte geeft velen van ons een kwetsbaar en bang gevoel, het is net alsof we in deze onzekere tijd onze houvast verliezen.

Zo verging het ook schapen in de schaapskooi, waar het Evangelie van Johannes vandaag over spreekt, en van waaruit ik zo vrij ben om er een paar zinnen uit te lichten, het verhaal van de Goede Herder, wiens stem de schapen kennen en die alle schapen bij hun naam kent. Met hem alleen gaan zij mee, iemand anders volgen ze niet, ook de huurling niet die de kudde in de steek laat als er gevaar dreigt.

Nee, bij de ware Herder zijn zij veilig en dit gevoel geeft hen houvast.

Binnen de huidige beperkingen zijn wij, en binnen de grenzen op het landje achter mijn tuin de schapen, ook veilig.

Toch kunnen de beperkingen ons het gevoel geven dat we ons, net als de schapen uit het Evangelie, zonder onze vaste bezigheden en gewoonten onveilig voelen, is er dan een uitweg?

Ja wel, in vers 7 van de lezing lees je: 'Waarachtig, ik verzeker u, ik ben de deur voor de schapen.'

En tegen ons zal Hij zeggen: 'Als je geen raad meer weet, kom dan naar mij, tegen mij mag je aanleunen, desnoods even uithuilen aan mijn schouder', laat mij maar zien dat je verdrietig bent, praat er maar over, het zal je rust geven om het nog even vol te houden in deze beperkte vrijheid.

Ali van Leeuwen

vlietweg10@gmail.com

Met het oog op 4 en 5 mei nog dit gedichtje:

*Alleen uit vrede tussen twee en drie mensen
kan de grote vrede groeien
waar wij op hopen.*

Dietrich Bonhoeffer

Jullie allen een hele mooie zondag toegewenst Jan, Eva en Ali

